

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.28/2024/37. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi szeptember hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és a 2024. évi szeptember hó 18. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt **Terhelt1 és 3 társa** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 15.B.28/2021/92. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt2 II. r. vádlott halmazati büntetését – a foglalkozástól eltiltás és a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyásával – 3 (három) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre, míg Terhelt4 IV. r. vádlott halmazati büntetését – a foglalkozástól eltiltás és a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyásával – 3 (három) év szabadságvesztésre enyhíti.

Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani, melyből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Valamennyi vádlott esetében mellőzi a pénzbüntetés kiszabását.

A kft1 Kft. „f.a.” nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám1 számú bankszámláján lefoglalt 27.827.082 (huszonhétmillió-nyolcszázhuszonhétezer-nyolcvankettő) forint, az nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám2 számú bankszámláján lefoglalt 450,06 (négy százötven egész hat század) euróra, az nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám3 számú bankszámláján lefoglalt 208,16 (kettő száznyolc egész tizenhat század) USD-ra, az nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám4 számú bankszámláján lefoglalt 52,74 (ötvenkettő egész hetvennégy század) PLN-ra, valamint az zrt1 Zrt.-nél vezetett bankszámlaszám5 számú bankszámláján lefoglalt 21.175.527 (huszonegymillió-egyszázhetvenötezer-ötszázhuszonhét) forint, vagyonelkobzást rendel el.

A kft1 Kft. „f.a.” jogi személlyel szemben elrendelt vagyonek Kobzást 854.434.809 (nyolcszázötvennégy millió-négy százharminc négy ezer nyolcszáz kilenc) forintra mérsékli.

A kft2 Kft. „kt.a.” nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám6 számú bankszámláján lefoglalt 19.902.515 (tizenkilenc millió-kilenc száz kettő ezer-öt száz tizenöt) forintra, az nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám7 számú bankszámláján lefoglalt 60,54 (hatvan egész ötvennégy század) eurora és az zrt2 Zrt.-nél vezetett bankszámlaszám10 számú bankszámláján lefoglalt 62.438 (hatvan kettő ezer-négy száz harminc nyolc) forintra vagyonek Kobzást rendel el.

Az kft3 Kft. „kt.a.” nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám8 számú bankszámláján lefoglalt 3.834.517 (három millió-nyolcszáz harminc négy ezer-öt száz tizen hét) forintra, valamint az nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám9 számú bankszámláján lefoglalt 1770,5 (egyezerhét száz hetven egész öt tized) eurora vagyonek Kobzást rendel el.

A kft4 Kft. „kt.a.” nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám11 számú bankszámláján lefoglalt 83.140 (nyolcvanháromezer-egyszáz negyven) forint, valamint az nyrt1 Nyrt.-nél vezetett bankszámlaszám12 számú bankszámláján lefoglalt 33,49 (harminchárom egész negyvenkilenc század) euro lefoglalását megszünteti és azokat a kft4 Kft. „kt.a.”-nak kiadni rendeli.

A kft4 Kft. „kt.a.”-tól, a kft2 Kft. „kt.a.”-tól és az kft3 Kft. „kt.a.”-tól lefoglalt iratokat e gazdálkodó szervezetek részére rendeli kiadni.

Megállapítja, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban összesen 2.966.197 (kettő millió-kilenc száz hatvan hater-egyszáz kilencven hét) forint bűnügyi költség merült fel, melyből – helyesen – Terhelt2 II. r. vádlott külön 460.800 (négy száz hatvan ezer-nyolcszáz) forintot, Terhelt3 III. r. vádlott külön 208.304 (kettő száz nyolc ezer-három száz négy) forintot, Terhelt4 IV. r. vádlott külön 169.200 (egyszáz hatvan kilenc ezer-kettő száz) forintot, míg a kft1 Kft. „f.a.” jogi személy 602.974 (hat száz kettő ezer-kilenc száz hetven négy) forintot köteles megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az kft3 Kft. „kt.a.” cégjegyzékszám helyesen: Cg.cégjegyzékszám1

A kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában a 2023. évi december hó 8. napjától a 2024. évi szeptember hó 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi Terhelt2 II. r. vádlottat 45.326 (negyvenötezer-háromszázhuszonhat) forint, Terhelt4 IV. r. vádlottat 31.063 (harmincegyezer-hatvanhárom) forint, a kft1 Kft. „f.a.” jogi személy 54.350 (ötvennégyezer-háromszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kaposvári Törvényszék a 2023. december 8-án kihirdetett 15.B.28/2021/92. számú ítéletével *Terhelt1 I. r. vádlottat* a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő, közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalás büntette, a Btk. 345. §-ában meghatározott, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége és a Btk. 403. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott számvitel rendje megsértésének büntette miatt – halmazati büntetésül – 7 év szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre, 7 év gazdálkodó szervezet vezetői foglalkozástól eltiltásra és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3.000 forintban állapította meg. Az ekként kiszabott, összesen 1.200.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is rendelkezett.
- [2] *Terhelt2 II. r. vádlott* büntetőjogi felelősségét a Btk. 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés b) pontjának I. és II. fordulata szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében, valamint a Btk. 345. §-ában meghatározott, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében állapította meg. Ezért *Terhelt2 II. r. vádlottat* – halmazati büntetésül – 5 év 6 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet vezetői foglalkozástól eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 forintban állapította meg. Az ekként kiszabott, összesen 500.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is rendelkezett.
- [3] *Terhelt3 III. r. vádlottat* a Btk. 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette, valamint a Btk. 345. §-ában meghatározott, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt – halmazati büntetésül – 6 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg. Az ekként

kiszabott, összesen 600.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is rendelkezett.

- [4] A törvényszék *Terhelt4 IV. r. vádlott* büntetőjogi felelősségét a Btk. 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés b) pontjának I. és II. fordulata szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében, valamint a Btk. 345. §-ában meghatározott, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében állapította meg. Ezért a IV. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 3 év 6 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, 4 év gazdálkodó szervezet vezetői foglalkozástól eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés napi tételének összegét 1.500 forintban állapította meg, és az ekként kiszabott, összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére pedig annak börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is rendelkezett.
- [5] Az elsőfokú bíróság a kft1 Kft. „f.a.” jogi személlyel szemben 903.693.359 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, valamint 100.000.000 forint pénzbírságot szabott ki. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelpénzről, *Terhelt2 II. r. vádlott* tulajdonát képező vagyontárgyak zár alá vételének feloldásáról, valamint a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[6] **II.**

- [7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség valamennyi vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, *Terhelt1 I. r.*, *Terhelt2 II. r.* és *Terhelt4 IV. r. vádlottak* esetében hosszabb tartamú foglalkozástól eltiltás alkalmazása, míg *Terhelt3 III. r. vádlottal* szemben további foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása végett is fellebbezést jelentett be.
- [8] *Terhelt1 I. r. vádlott* felmentésért, védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentése iránt; *Terhelt2 II. r. vádlott* és védője felmentés érdekében; *Terhelt3 III. r. vádlott* felmentés, védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés iránt, míg *Terhelt4 IV. r. vádlott* és védője elsődlegesen felmentés céljából, míg másodlagosan enyhítés végett jelentettek be jogorvoslatot.
- [9] Az ítéletnek a jogi személyre vonatkozó rendelkezései ellen a kft1 Kft. „f.a.” jogi képviselője is fellebbezést jelentett be a kiszabott pénzbírság mellőzése érdekében.
- [10] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészség fellebbezését fenntartva valamennyi vádlottal szemben a büntetés súlyosítására, míg *Terhelt3 III. r. vádlott* esetében további foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabására tett indítványt.
- [11] *Terhelt1 I. r. vádlott* védője a nyilvános ülésen jogorvoslati kérelmét annyiban egészítette ki, hogy harmadsorban az elsőfokú bíróság ítélete – a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető megalapozatlanság okán történő – hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításának megfontolását is szükségesnek tartja.
- [12] *Terhelt2 II. r.*, *Terhelt3 III. r.* és *Terhelt4 IV. r. vádlottak* védői, valamint a kft1 Kft. „fa.” jogi személy képviselője a nyilvános ülésen a jogorvoslati nyilatkozatukkal megegyező tartalommal szólaltak fel.

[13]

III.

- [14] A másodfokú bíróság a kölcsönösen bejelentett fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdése szerint kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülbírálat körébe tartozó kérdésekre is.
- [15] Ennek során a másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében részben megalapozatlan, mert az igen kis mértékben hiányos.
- [16] A másodfokú bíróság e részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében – ténybeli következtetés útján, figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – a tényállás I./pontját az alábbiak szerint egészítette ki:
- [17] A kft1 Kft. „f.a.” által az kft3 Kft.-től befogadott számlák nemcsak fiktívek, hanem hamisak voltak, hiszen azokat nem a cégjegyzésre jogosult ügyvezető, ügyvezető1 vagy az általa feljogosított személy, hanem Terhelt3 III. r. vádlott állította ki.
- [18] E kiegészítéssel a tényállás immár megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt teljes, vagy részbeni megalapozatlanságot eredményező hibáktól és hiányosságoktól: az teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, az a cselekvőségüket tagadó vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

[19]

IV.

- [20] Az elsőfokú bíróság nem vétett az eljárása során olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna; ítéletét ezért nem kellett hatályon kívül helyezni.
- [21] Terhelt1 I. r. vádlott védőjének a megalapozatlanság címén történő hatályon kívül helyezéssel kapcsolatos álláspontját pedig nem itt, hanem a bizonyítékok értékelése kapcsán vizsgálja a másodfokú bíróság.
- [22] A törvényszék a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le. Beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően igen részletesen, körültekintően értékelte az ügyben felmerülő nagy számú bizonyítékot, ítéletének indokolásában pedig meggyőzően adott számot ténymegállapításairól, illetve ezzel kapcsolatban a vádlotti védekezések elvetésének okairól is. Következésképpen indokolási kötelezettségének is messzemenően, magas színvonalon tett eleget.
- [23] Bizonyítékokat értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett, azt megismételni nem kívánja, annak ellenére sem, hogy a felmentést célzó fellebbezések tulajdonképpen az elsőfokú eljárásban már előterjesztett, az elsőfokú bíróság által részletesen

megcáfolt védői érvelések megismétlését és az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokolásának figyelmen kívül hagyását jelentették; így mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.

- [24] A felmentést célzó védői jogorvoslati kérelmek lényege, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás során felmerült adatok nem elégségesek a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapításához; ilyen bizonyíték hiánya folytán tehát kétséget kizáróan nem lehet következtetést levonni a vádlottak bűnösségére.
- [25] Terhelt1 I. r. vádlott védőjének érvelése szerint semmilyen módon nem bizonyított, hogy a vádlottak cégei között az üzleti kapcsolatot az I. r. vádlott kezdeményezte volna. Nem bizonyított az sem, hogy a külföldi üzleti partnerekkel az I. r. vádlott tartotta volna a kapcsolatot, az pedig egyáltalán nem, hogy ő alakította volna ki az eladási árat. Ezzel szemben a kapcsolatot a külföldi partnerekkel a vádlott-társak cégei tartották, ahhoz az I. r. vádlottnak semmi köze nem volt. Emellett sérelmezte, hogy az eljárás során meg sem kísérelte az elsőfokú bíróság a műtrágya vonatkozásában egy átlagár megállapítását; így nem lehet megítélni, hogy a beszerzési ár megfelelő volt-e. Hangsúlyozta, hogy a vádlott-társak cégeivel folytatott kereskedelem a kereskedelem teljes volumenéhez képest elenyésző mértékű volt, tehát az sem állja meg a helyét, hogy az I. r. vádlott cége ezáltal gazdagodott volna.
- [26] Hangsúlyozta, hogy Terhelt1 I. r. vádlott cége a vádlott-társak cégei felé a kiállított számlák szerinti teljes vételárat megfizette átutalással, ezért érthetetlen, hogyan lett volna adócsalás részese. Aggályosnak és jogellenesnek tartotta emellett azoknak a hangfelvételeknek bizonyítékként történő felhasználását, melyek meghallgatására, és ekként utólagos ellenőrzésére már nem volt lehetőség a bírósági eljárásban. E hanganyagok leiratainak bizonyítékok köréből történő kirekesztése azonban elmaradt.
- [27] Emellett sérelmezte, hogy a jogügyletek vizsgálatára nem egyenként, a vád tárgyává tett számlákon feltüntetett tranzakciónként, hanem összességében került sor. Hivatkozott emellett az általános forgalmi adó kijátszása megítélésének gyakorlatára az Európai Bíróság joggyakorlatában, és azt hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott semmilyen szabálysértést nem vétett, adócsalásban nem vett részt. Mindezekre tekintettel kérte Terhelt1 I. r. vádlott felmentését.
- [28] Terhelt2 II. r. vádlott védője mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy a kft4 Kft. nem a vádbeli időszakban, hanem azt jóval megelőzően jött létre és tevékenységi köre nem csupán a vádirattal érintett tevékenységre terjedt ki. Álláspontja szerint Terhelt2 II. r. vádlott cégei törvényesen működtek, kereskedelmi tevékenységgel foglalkoztak, melynek során jogsértést nem követtek el. Hivatkozott arra, hogy a mindennapi gyakorlat szerint működött a váddal érintett cégek közötti gazdasági kapcsolat, melynek során sem a II. r. vádlottnak, sem Terhelt3 III. r. vádlottnak nem volt tudomása, hogy Terhelt1 I. r. vádlott kapcsolatban állna a külföldi beszállítókkal. Emellett 2018. évben a II. r. vádlott helyiségnév1ban vett részt egy, a műtrágya kereskedelemmel kapcsolatos nemzetközi konferencián, mely szintén azt erősíti meg, hogy a II. r. vádlott jogszerűen vett részt a kereskedelemben. Hangsúlyozta, hogy a kft4 Kft. 2017. évben már több éve létező, működő és nyereséges cég volt, egyéb tevékenységet is végzett, műtrágya importjával 2017. II. félévében kezdett foglalkozni. Azt a tényt pedig, hogy a szállított anyagok egyes esetekben téves módon kerültek az EKR-bejelentés során feltüntetésre, a jogügylet tisztaságát nem érinti. Ezt támasztja alá, hogy több kamion is NAV-ellenőrzésen esett át az útja során, de az adóhatóság mindent rendben talált. Emellett kifejtette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott soha nem utasította Terhelt2 II. r. vádlottat semmilyen magatartás tanúsítására.
- [29] A védő akként foglalt állást, hogy a titkos információgyűjtésnek csak az a része vehető figyelembe bizonyítékként, amelynél a hanganyag rendelkezésre áll és az meghallgatás útján utólag ellenőrizhető. Mindezek alapján pedig hivatkozott arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a

vállalkozásaival tényleges gazdasági tevékenységet végzett, azok jogszerűen működtek, így a vád alóli felmentésnek van helye.

- [30] Terhelt3 III. r. vádlott védője az írásban indokolt jogorvoslati kérelmében részletesen kifejtette a bizonyítási eljárással és a tényállás megalapozatlanságával kapcsolatos álláspontját. E körben mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy a váddal érintett cégekben Terhelt3 III. r. vádlott alkalmazott volt, így nemcsak joga, de kötelezettsége is volt a vádbeli tevékenységek végzése. E körben sérelmezte, hogy Terhelt3 III. r. vádlott mellett tanú²⁶ is végzett ugyanilyen tevékenységeket a cégekben, de vele szemben a vádemelés ismeretlen okból elmaradt. Hangsúlyozta továbbá, hogy a megállapított tényállással ellentétben a vádiratban szereplő, Terhelt3 III. r. vádlottat foglalkoztató cégek nem számlagyárakként működtek, mivel működésük az ezzel kapcsolatos, adóhatósági eljárásban kialakult gyakorlat szerinti szempontok közül egyiknek sem felelt meg. Hivatkozott emellett az Európai Bíróság gyakorlatára is, mely szerinti objektív körülmények vizsgálata is arra enged következtetni, hogy e cégek nem vettek részt adókijátszásban. Emellett rámutatott a kft⁴ Kft., az kft³ Kft. és a kft² Kft. tevékenységével kapcsolatos iratellenes megállapításokra is.
- [31] Sérelmezte továbbá, mely szerint az a körülmény, hogy több cég ugyanazt az IP-címet használja az adóbevalláshoz szükséges elektronikus kapcsolattartáshoz, illetve banki átutaláshoz, valamint az EKR-bejelentések megtételéhez, nem jelenti azt, hogy az kizárólag Terhelt3 III. r. vádlott személyéhez köthető, hiszen ugyanabban az irodában több alkalmazott is használta ugyanazt az internetkapcsolatot (internetelőfizetést) és egymás jelszavait ismerték. Ugyanez vonatkozik az árumegrendelésekkel kapcsolatos elektronikus levelezésre is. Sérelmezte emellett az igazságügyi adó- és járulékszakértő véleményét mind az adóhiány megállapítása, mind pedig az egyes számviteli szabályszegések tekintetében. E körben különösen annak a meggyőződésének adott hangot, hogy az első fokon eljáró bíró olyan kérdés megválaszolását is a szakértőre bízta, amely nem tartozik a szakértői kompetenciába, az prejudikációt eredményez.
- [32] Maga is amellett foglalt állást, hogy a leplezett eszközökkel rögzített hanganyagok hiányában nem lehetséges azok jogszerű, bizonyítékként történő felhasználása. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos indokolása súlyosan sérti a fegyverek egyenlőségének elvét, mert a III. r. vádlottra vonatkozó hanganyagok 90%-a nem állt rendelkezésre, azt utólag meghallgatni nem lehetett. Ekként nem elfogadható a hiányzó hanganyagokról készült, a bíróság által igazoltan nem szó szerinti tartalommal rögzített leíratok bizonyítékként történő felhasználása, mert az esetlegesen szubjektív megítélés alapján is készülhetett. Erre figyelemmel sérült a vádlott Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való joga is. Mindezek alapján a III. r. vádlott felmentésére tett indítványt.
- [33] Terhelt4 IV. r. vádlott védője is annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a IV. r. vádlott büntetőjogi felelőssége minden kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást. A kft² Kft. önálló gazdálkodó tevékenységet folytatott, ennek során importtevékenységet végzett, az ezzel kapcsolatos kötelezettségét teljesítette, ennek ellenkezője nem nyert bizonyítást, ahogy az sem, hogy a IV. r. vádlott megállapodott volna Terhelt1 I. r. vádlottal abban, hogy az általános forgalmi adót nem fogják befizetni. Emellett hangsúlyozta, hogy a kihallgatott tanúk sem bizonyították a IV. r. vádlott büntetőjogi felelősségét. Az igazságügyi szakértői vélemény pedig éppen azt támasztotta alá, hogy gazdasági társaságok között megvalósult a termékértékesítés. Végezetül pedig arra hivatkozott, hogy az sem nyert bizonyítást, mi motiválhatta a IV. r. vádlottat a büntett elkövetésében, hiszen az sem volt felderíthető, hogy mekkora haszna származott ebből, ha egyáltalán tett szert ilyenre. Mindezek alapján bizonyítottság hiányában kérte a IV. r. vádlott felmentését az ellene emelt vád alól.

- [34] A másodfokú bíróság nem értett egyet a fenti védői okfejtésekkel; osztotta ugyanakkor az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy a tényállásban írt cselekménysorozat a költségvetési bevételek elmaradásához vezetett.
- [35] Ezzel kapcsolatban mindenekelőtt azt szükséges kiemelni, hogy a védők a bizonyítékok értékelése során kiemelték egy-egy körülményt vagy adatot, és annak cáfolata útján igyekeztek a terheltek ártatlanságát igazolni. Ezzel szemben helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a bizonyítékokat nemcsak egyenként, hanem azokat összességükben vizsgálva állapította meg a tényállást.
- [36] Az elsőfokú bíróság ítéletében írtakon túlmenően a másodfokú bíróság számára a számlákon feltüntetett jogügyletek valótlanlansága kapcsán a legmeggyőzőbb érv az volt, hogy a – *látszólag* – külföldi beszerzést végző gazdasági társaságok (így a kft2 Kft., az kft3 Kft. és a kft4 Kft.) a beszerzési nettó árnál *alacsonyabb* nettó áron értékesítették a kft1 Kft. vevő részére a beszerzett műtrágyát. Ennek azért van különös jelentősége, mert ekként a tevékenységük semmilyen formában sem érhet el nyereséget. Márpedig az ítéltábla álláspontja szerint bármilyen gazdasági tevékenységnek az a célja, hogy a beszerzési és az eladási árak különbözeteként bevételre tegyen szert, mégpedig olyanra, hogy az egyes költségek és közterhek megfizetését követően a cég *nyereséget* realizálhasson. Ez jelenti az észszerű gazdálkodás követelményét. Márpedig ennek sem az kft3 Kft., sem a kft2 Kft., sem pedig a kft4 Kft. műtrágyával kapcsolatos tevékenysége nem felelt meg.
- [37] Hangsúlyozandó, hogy önmagában nem jogellenes a kereskedelmi forgalomban közvetítő gazdálkodó szervezetek értékesítési láncba történő beiktatása; a kereskedelem egyes területein ez kifejezetten pozitív hatással bírhat. Jelen ügyben azonban ez a fentiek okán szóba sem jöhetett.
- [38] Ebből következően helyesnek bizonyult az elsőfokú bíróság okfejtése abban a tekintetben is, hogy a kft1 Kft. által utalt pénzeszközök beérkezése, és a műtrágya vételárának a külföldi beszállító részére történő megfizetése után a társaságoknak nem maradt arra elegendő vagyona, hogy az egyes adófizetési – így különösen az általános forgalmi adófizetési – kötelezettségüknek eleget tegyenek.
- [39] Ezt igazolja kétséget kizáróan e cégek bankszámlakivonatainak tartalma is (*nyomozati iratok 17-18. kötete*).
- [40] Jó példa erre az kft3 Kft. esete. E körben minden kétséget kizáróan az volt megállapítható, hogy a kft1 Kft.-től érkezett utalások jóváírását követően a cég azonnal konvertálta a forintban beérkezett összeget euróra, melyből a külföldi partnerek részére a műtrágya vételárát megfizette. Ezt követően azonban nem maradt olyan pénzeszköze, amelyből a közterheket kifizesse, illetve más fizetési kötelezettségének eleget tehessen. Így – többek között – nem utalt bérjellegű juttatást sem munkavállalónak. Arra pedig egyáltalán nem maradt vagyona, hogy nyereséget érjen el. Mindezek alapján tehát e cégek racionális gazdasági működése eleve megkérdőjelezhető, mely minden kétséget kizáróan a tényleges gazdasági működésüket és a vád tárgyává tett jogügyletek tisztaságát cáfolta meg. Ide tartozik egyébként az a körülmény is, hogy – a bankszámlakivonatok tanúsága szerint – a kft2 Kft. és az kft3 Kft. nem is rendelkezett saját tőkével ahhoz, hogy rendeléseket adjon fel a külföldi beszállítónak.
- [41] Ezt lehet alátámasztani az egyes adózók adóbevallási és adófizetési gyakorlatával kapcsolatban is.
- [42] E körben figyelemmel kellett lenni arra a körülményre is, hogy a kereskedelmi tevékenység során sem a kft2 Kft.-nek, sem pedig az kft3 Kft.-nek nem volt más üzleti partnere a külföldi beszállítókon és a kft1 Kft.-n kívül. Erre figyelemmel tehát e két gazdasági társaság által hivatkozott adóbevallások tartalma is valótlan volt.

- [43] Ezen túlmenően megkérdőjelezi az adóalanyok részéről az adóbevallási kötelezettség komolyságát az a tény is, hogy sem az kft3 Kft., sem pedig a kft2 Kft. a 2019. üzleti évre nem nyújtott be általános forgalmi adóbevallást annak ellenére, hogy mindkét cégnek keletkezett bevétele az általuk kiállított számlák tanúsága szerint. A kft2 Kft. 2019. évben 126.284.100 forint bruttó összegben állított ki számlát, melynek ÁFA-tartalma 34.096.707 forint, míg az kft3 Kft. ebben az időszakban szintén több, mint 100 millió forintnyi bevételre tett szert. Mindezek természetesen a kft1 Kft.-hez kapcsolódó jogügyletek jogszerűségét cáfolják meg.
- [44] Ezt lehet kiegészíteni azzal is, hogy az kft3 Kft. már 2018. évben sem tett eleget az adóbevallási kötelezettségének teljes mértékben, hiszen csupán 2018 júniusára, júliusára, augusztusára és szeptemberére nyújtott be adóbevallást, míg október, november, december hónapokra e kötelezettségének nem tett eleget annak ellenére, hogy ebben az időszakban is többszáz millió forint értékben állított ki számlát a kft1 Kft. felé.
- [45] Emellett e gazdasági társaságok esetében azt lehetett megállapítani, hogy a bevallott adó összegét sem fizették meg teljeskörűen annak ellenére, hogy a bevallási kötelezettségeiket a fentiek szerint egyes esetekben teljesítették. Az adófolyószámlák tanúsága szerint (*nyomozati iratok 2. kötet 111-121. oldalakig*) az kft3 Kft.-nek 2018. évre 3.105.000 forint tartozása, míg a 2019. év I. negyedévére 4.448.000 forint adótartozása maradt. A kft2 Kft. a 2018. évi általános forgalmi adófizetési kötelezettségének csupán 2.695.000 forint erejéig, míg a 2019. évben egyáltalán nem tett eleget.
- [46] Jellegzetes körülmény egyébként az adóbevallásokkal kapcsolatban, hogy a legtöbb esetben a cégek elkéshten tettek eleget e kötelezettségüknek. Így az kft3 Kft. a 2018. évi júliusi és augusztusi adóbevallását csupán 2018. október 24-én; a kft2 Kft. a 2018. júliusi adóbevallását 2018. augusztus 6-án, míg a júliusi és augusztusi adóbevallását pedig szintén október 24-én nyújtotta be elektronikusan. A késés okát nem jelölték meg, és utólag önrevízióra sem került sor.
- [47] Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy az kft3 Kft. adóbevallásai nyilvánvalóan hamisak voltak. A vállalkozás 2018. júliusi adóbevallásán ügyintézőként ügyvezető1 ügyvezető van feltüntetve, ám a telefonos elérhetőség esetében ugyanaz a telefonszám van megjelölve, melyet Terhelt3 III. r. vádlott a kft2 Kft. 2018. évi adóbevallásaihoz használt. Ez az elsőfokú bíróság által az IP-címekkel kapcsolatban tett okfejtésével egybevetve nyilvánvalóan azt jelenti, hogy nem a bevallásokon feltüntetett személy, ügyvezető1 tette az adóbevallást, hanem az ő nevében más személy, jelesen Terhelt3 III. r. vádlott annak ellenére, hogy erre meghatalmazással nem rendelkezett.
- [48] Ezt támasztja alá a nyomozati iratok 1. kötetének 681-698. oldalain található határrendészeti kimutatás tartalma is, mely szerint ügyvezető1 sem a számlák kiállításának, sem az adóbevallások benyújtásának napján nem járt Magyarországon. Ezt a körülményt pedig az IP-címek adataival összevetve nem lehetett más következtetést levonni, mint azt, hogy kizárólag Terhelt3 III. r. vádlott volt az, aki az kft3 Kft. adóbevallásait benyújtotta. A védő hivatkozásával szemben pedig a már említett telefonszám kétséget kizáróan azonosította a III. r. vádlottat, ekként nem volt elfogadható az a védekezés sem, mely szerint többen használták az irodában lévő informatikai eszközöket és internetcsatlakozást az adóbevallás benyújtásához.
- [49] Ehelyütt volt szükséges kitérni arra is, hogy a védője szerint Terhelt3 III. r. vádlott mindhárom cégben munkavállalóként járt el. Ezt azonban az iratok megcáfolták. Egyrészt már az kft3 Kft. fent említett adóbevallásain az ügyintéző megjelölése is arra utalt, hogy nem Terhelt3 III. r. vádlottat kívánták ügyintézőként a kft.-nél feltüntetni, másrészt pedig az kft3 Kft. bankszámlakivonata sem tartalmaz a III. r. vádlott számára munkabér-átutalást, szemben a kft2 Kft. és a kft4 Kft. bankszámlájának kivonatával. Ebből az következik, hogy a III. r. vádlott nem volt felhatalmazva az kft3 Kft. nevében történő eljárásra. Ez pedig azt is jelenti,

hogy a számlák kiállítására sem volt meghatalmazása, ezért az kft3 Kft. esetében a vád tárgyává tett számlák nemcsak, hogy valótlan tartalmúak, hanem alakilag hamisak is, hiszen azok nem a kft. cégjegyzékbe bejegyzett képviselőjétől származnak. Ezzel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete tényállásának I. pontját kiegészítette.

- [50] Az egyes cégek esetében a beszerzett bankszámla kimutatásából pedig azt is meg lehetett állapítani, hogy a gazdasági társaságoknak esélyük sem volt az általános forgalmi adó befizetésére, hiszen a vételár euróra történő konverziója és külföldre történő átutalása után nem maradt elegendő pénzösszeg a közteher tartozás kiegyenlítésére. Ezzel mind Terhelt3 III. r., mind Terhelt4 IV. r., mind pedig Terhelt2 II. r. vádlottak, illetve Terhelt1 I. r. vádlott is tisztában volt.
- [51] Megjegyzendő, hogy a bankszámlaforgalom kizárólag a munkabér, valamint az elektronikus közúti áruforgalom ellenőrző rendszer (EKÁER) használatával kapcsolatos díjak és közterhek kiegyenlítését igazolja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé, egyéb közteher megfizetését nem.
- [52] Nem volt elfogadható a védőknek arra való hivatkozása sem, hogy a külföldről importált műtrágya beszerzési árára akár Terhelt2 II. r., akár Terhelt3 III. r., akár Terhelt4 IV. r. vádlottaknak ráhatása lett volna. Ezzel kapcsolatban nyilvánvalóan nem elégséges annak igazolása, hogy Terhelt2 II. r. vádlott egy alkalommal Lengyelországban részt vett a műtrágya-kereskedelemmel foglalkozó szakmai rendezvényen.
- [53] E körben az elsőfokú bíróság minden részletre kiterjedő bizonyítást vett fel, melynek eredményeként azt lehetett megállapítani, hogy mind a külföldi beszállítók képviselői, mind a kft1 Kft. alkalmazottainak tanúvallomása, mind pedig a leplezett eszközök által rögzített beszélgetések adatai, illetve Terhelt3 III. r. vádlott Viber-üzeneteinek tartalma is azt erősítette meg, hogy a vételár kialakításának folyamatában kizárólag Terhelt1 I. r. vádlott vett részt; ő közölte azt Terhelt3 III. r., illetve Terhelt4 IV. r. vádlottakkal. Ez pedig azt jelenti, hogy Terhelt1 I. r. vádlott minden kétséget kizáróan tisztában volt azzal, hogy mekkora a vételár és azt ő milyen áron tudja – kedvezményesen – beszerezni a fenti missing trader cégektől. E tekintetben tehát tudomása volt arról is, hogy az általa a kft2 Kft.-nek, az kft3 Kft.-nek, illetve a kft4 Kft.-nek utalt összegek nem elegendők a vételár megfizetésén túl más fizetési kötelezettségek teljesítéséhez. Mindezekre tekintettel így azt lehetett megállapítani, hogy a vádlottak mindegyike tisztában volt azzal, hogy az általános forgalmi adó befizetésére nem lesznek képesek, tehát az eleve nem is állt szándékukban.
- [54] Mindezeket kiegészíti a kft4 Kft. vonatkozásában a számlatömbök beszerzése körüli adatok vizsgálata, mely szerint Terhelt2 II. r. vádlott a számlatömböket későbbi időpontokban vásárolta meg ahhoz képest, hogy abból Terhelt3 III. r. vádlott a számlákat kiállította. Ez pedig ismételten a jogügyletek tisztaságát cáfolja meg.
- [55] E körben kellett kitérni Terhelt2 II. r. vádlott védőjének arra a felvetésére, mely szerint számlánként és jogügyletenként kellett volna vizsgálni az adófizetési kötelezettség szempontjából a beszerzéseket. Ezt azonban a másodfokú bíróság nem fogadta el.
- [56] Az adófizetési kötelezettség a törvényben előírt időszakonként egyszeri jogi aktus, ennek tekintetében a számlánként történő jogügyletek vizsgálata teljesen felesleges. Jelen ügy kapcsán ugyanis nem arról van szó, hogy a vádhatóság kétségessé tenné, hogy a számlákon feltüntetett jogügyletek a valóságban megtörténtek volna, ekként tehát a kft1 Kft. ne jutott volna hozzá a vád tárgyává tett mennyiségű műtrágyához, hanem – ezzel szemben – azt kifogásolja, hogy azok *nem az ott feltüntetett gazdálkodó szervezetek* között mentek teljességbe; a számla és a hozzá tartozó okiratok kiállítása tehát nem elégséges a jogügylet megtörténtének igazolásához. A kft4 Kft., a kft2 Kft. és az kft3 Kft. nem valós közvetítő kereskedelmi cég volt. A fenti cégek bevonására kizárólag azért került sor, hogy az áfa-fizetési kötelezettségüket ne teljesítsék, ezt az adóhatóság elől leplezzék.

- [57] Cáfolja továbbá az ügyletek jogszerűségét a kft2 Kft. esetében az is, hogy 2018. évben ahelyett, hogy az általános forgalmi adófizetési kötelezettségének eleget tett volna, a bankszámlájáról nagyszámú készpénz-kivételekre került sor, melyek a könyvelésben nem jelentek meg.
- [58] Mindezeket pedig minden kétséget kizáróan alátámasztja a leplezett eszközökkel rögzített telefonbeszélgetések tartalma, ahogy azt az elsőfokú bíróság minden részletre kiterjedő vizsgálatával helyesen kifejtette.
- [59] E körben nem értett egyet az ítéltábla a védőknek azzal a felvetésével, mely szerint a hanganyagok leírata nem használható fel bizonyítékként abban az esetben, ha nem áll rendelkezésre a hanganyag. A hatóság eljárása során keletkezett jelentés közokirat, mely – ellenkező bizonyításig – önmagában igazolja a benne foglaltak valódiságát. A kérdéses jelentések tartalmával összefüggésben azonban olyan adat nem merült fel, mely észszerű kétely felvetésére adna alapot a tartalmuk megbízhatóságával kapcsolatban. E kételyre még az sem ad elfogadható alapot, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során egyes hangfelvételeket – azok meghallgatása után – a törvényszék szó szerint rögzített a jegyzőkönyvben, hiszen az a tartalmukat nem változtatta meg, legfeljebb igen kis részben pontosította, mely a büntetőjogi felelősség mikénti elbírálása szempontjából nem bír jelentőséggel.
- [60] Nem volt elfogadható érv a bűncselekmény hiányára az sem, hogy sem a váddal érintett cégek, sem a vádlottak nem tettek szert gazdagodásra e jogügyletek kapcsán. A gazdagodás azonban a Btk. 396. §-ában megállapított bűncselekménynek nem tényállási eleme, így közömbös, hogy a bűncselekménnyel összefüggésben ki, milyen haszonra tett szert. Ez legfeljebb a vagyonelkobzás alkalmazása körében vizsgálandó; a büntetőjogi felelősség mikénti eldöntése szempontjából azonban nincs jelentősége.
- [61] Mindezek alapján tehát megalapozottan helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a vád tárgyává tett számlákban megjelenő jogügyletek nem voltak valósak.
- [62] Terhelt2 II. r. vádlott védőjének az ítélet megalapozatlanságának megállapítását célzó jogorvoslati kérelme ezért nem volt megalapozott, hiszen a bizonyítás körében nem történt olyan eljárási szabálysértés, illetve a felülbírálat nem tárt fel olyan hiányosságot, mely az ítélet megalapozottságát érintené.
- [63] A fentiek szerint kiegészített tényállás ekként a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[64] V.

- [65] A fenti tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.
- [66] Következésképpen a felmentés végett bejelentett fellebbezések nem voltak megalapozottak.
- [67] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság a bűncselekményeket – jogorvoslati kérelemmel nem támadva – helyesen, a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

[68] VI.

- [69] Az elsőfokú bíróság a vádlottak bűncselekményeire irányadó, a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdései szerint irányadó halmazati büntetési tételt és annak a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértékét helyesen állapította meg.
- [70] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabására irányadó tényezőket feltárta, és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.
- [71] E körben kizárólag Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében kellett további súlyosító körülményként értékelni az üzletszerű elkövetést, illetve a szervezett bűnelkövetést, hiszen a terhükre rótt költségvetést károsító bűncselekmény jogi minősítésében e két tényező nem játszik szerepet, szemben Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak által elkövetett ilyen bűncselekmény jogi minősítésével.
- [72] A törvényszék a bünteteskiszabási körülmények értékelésén túlmenően azonban nem fordított kellő hangsúlyt és figyelmet az ítélet belső arányaira. E körben alapvető jelentőséggel bír a bűncselekmény elkövetésében betöltött szerep, melyben hatalmas eltérés volt feltárható az egyes elkövetők között; míg Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak magatartása alapvető fontossággal bírt a bűncselekmény megvalósítása szempontjából – hiszen a vételár kialakításában, az egyes pénzeszközök átutalásában, azok mértékének meghatározásában, a szerződések megkötésében, valamint a bankszámlák feletti rendelkezésben e vádlottak játszottak döntő szerepet –, addig Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak szerepe szinte kizárólag a számlák kiállítására korlátozódott.
- [73] A fentiekre figyelemmel az ítélet belső arányainak helyreállítása okán a másodfokú bíróság a II. r. és IV. r. vádlottakkal szemben megállapított joghátrányt eltúlzottnak találta, ezért e terheltek esetében a kiszabott halmazati büntetéseket – a közügyektől eltiltás, valamint a foglalkozástól eltiltás értintetlenül hagyásával – Terhelt2 II. r. vádlott esetében 3 év 6 hónapra, míg Terhelt4 IV. r. vádlott esetében 3 évre enyhítette.
- [74] Ezzel szemben Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrányt megfelelőnek találta, különösen a cselekménnyel okozott vagyoni hátrány mértékére, valamint a bűncselekményben játszott meghatározó szerepükre tekintettel.
- [75] Terhelt4 IV. r. vádlott esetében – bár az ítélet indokolásában ez helyesen szerepel – elmaradt a rendelkező részben a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról szóló rendelkezés feltüntetése. Ezt a másodfokú bíróság akként pótolta, hogy a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, melyből a IV. r. vádlott a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [76] Nem osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék pénzbüntetés kiszabásával kapcsolatban elfoglalt álláspontját.
- [77] A Btk. 50. § (2) bekezdése értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.
- [78] E törvényi rendelkezés két konjunktív feltételt szab: egyrészt az elkövetőt haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt kell határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélni, másrészt pedig megfelelő vagyonnal, jövedelemmel kell rendelkeznie.
- [79] A fenti körülmények közül a másodfokú bíróság a megfelelő vagyon vagy jövedelem kritériumát nem látta megállapíthatónak. Megjegyzendő, hogy Terhelt2 II. r. vádlott esetében a tényállás még a vagyoni és jövedelmi viszonyaira vonatkozóan sem tartalmaz megállapítást (az ítélet [4] pontja) annak ellenére, hogy a rendelkező részben e vádlotthoz kötődő ingatlanulajdonnal és személygépjárművel kapcsolatos rendelkezések is szerepelnek.

Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a jövedelem (150.000, illetve 220.000 forint) nem elégséges pénzbüntetés kiszabásához. Terhelt4 IV. r. vádlott tekintetében pedig az ítélet nem tartalmaz megállapításokat a jövedelmi és vagyoni helyzetével kapcsolatban.

- [80] Mindezek alapján a másodfokú bíróság mellőzte a vádlottakkal szemben a pénzbüntetés kiszabását, mivel annak a Btk. 50. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei nem állnak fenn.
- [81] Nem találta megalapozottnak ugyanakkor a másodfokú bíróság azt az ügyészégi fellebbezést, mely arra irányult, hogy a bíróság Terhelt3 III. r. vádlottat tiltsa el a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól.
- [82] Az irányadó tényállás szerint Terhelt3 III. r. vádlott egyetlen gazdasági társaságnak sem volt vezető tisztségviselője; éppen arról volt szó, hogy ő – egy eset kivételével – a gazdasági társaságok munkavállalójaként járt el. Erre figyelemmel nincs helye az ügyészség által indítványozott foglalkozástól eltiltásnak, hiszen a III. r. vádlottat nem terhelték a gazdasági társaság vezető tisztségviselői pozícióból származó jogok és kötelezettségek, ekként azok szabályait sem szeghette meg. Erre figyelemmel azonban a Btk. 52. § (1) bekezdésének a), illetve b) pontjában meghatározott feltételek nem állnak fenn.
- [83] A fentiek szerint a vádlottakkal szemben megállapított joghátrány szükséges, de egyben elégséges is a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez.
- [84] Erre figyelemmel az ügyészségnek a vádlottak büntetésének súlyosítására irányuló fellebbezése nem volt megalapozott, míg Terhelt4 IV. r. vádlott és védője enyhítés végett előterjesztett jogorvoslati kérelme megalapozott volt.
- [85] Nem volt mellőzhető a kft1 Kft. „f.a.” jogi személlyel szemben alkalmazható pénzbírság kiszabása sem, melynek összege – a bűncselekménnyel okozott vagyoni hátrány mértékét is tekintetbe véve – nem eltúlzott; a jogi képviselő ezt célzó jogorvoslati kérelmét ezért szintén nem találta megalapozottnak a fellebbviteli bíróság.
- [86] Ami a járulékos kérdéseket illeti, a másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kft1 Kft. „f.a.” jogi személy számlapénzének lefoglalását meg kell szüntetni, és azt a vagyoneklobzás, illetve a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság megfizetésének biztosítására vissza kell tartani.
- [87] A Be. 323. § (1) bekezdése értelmében *kizárólag* a terheltnek kiadandó dolgot lehet a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyoneklobzás vagy bűnügyi költség biztosítására visszatartani; a jogi személy esetében arról sem a Be., sem pedig a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény nem rendelkezik. Erre figyelemmel a jogi személlyel szemben visszatartást nem lehet elrendelni.
- [88] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kft1 Kft. „f.a.” számláin lefoglalt számlapénz a bűncselekményből származó büns vagyont is magában foglalja, mellyel kapcsolatban a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése értelmében vagyoneklobzásnak van helye. Ezért e pénzüsszegekre a másodfokú bíróság vagyoneklobzást rendelt el.
- [89] Erre figyelemmel azonban korrigálni kellett a kft1 Kft. „f.a.” jogi személlyel szemben ezt meghaladóan alkalmazandó vagyoneklobzás mértékét is, amely ekként – helyesen – csupán 854.434.809 forintot tesz ki.
- [90] Ugyanígy nem értett egyet a missing trader céggként működő kft3 Kft., valamint a kft2 Kft. bankszámláin lefoglalt pénzüsszegek további sorsáról történő rendelkezéssel. Mivel e cégek *kizárólag* a bűncselekmény elkövetése céljából jöttek létre, és a vádban írtakon túlmenően egyéb tevékenységet nem végeztek, a számláikon lefoglalt pénz is *kizárólag* a bűncselekmény elkövetéséből származhat. Ezért ezekre az összegekre is a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése értelmében vagyoneklobzást kellett elrendelni.

- [91] Ezzel szemben a kft4 Kft. „kt.a.”-tól lefoglalt számlapénz esetében kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy az bűncselekmény elkövetéséből származik, hiszen a kft4 Kft. a váddal érintett számlák kibocsátása mellett más, jogszerű tevékenységet is végzett, melyből jogszerű bevételre tett szert. Ezért ezt a lefoglalt összeget a Be. 321. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 320. § (1) bekezdésének a) pontjára is – a kft. részére kell kiadni.
- [92] A kft4 Kft. „kt.a.” továbbra is kénysztörlesztés alatt áll, ekként felszámoló a gazdálkodó szervezetet *nem képviseli*. Ebből fakadóan azonban téves az elsőfokú bíróságnak az a rendelkezése, mely szerint a számlapénzt a *felszámoló* részére kellene kiadni. Ezzel szemben a cégvagyonot a gazdálkodó szervezet részére kell kiadni, és arról a továbbiakban a törvényes képviselő rendelkezhet.
- [93] Végezetül észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség megállapítása során számítási hibát vétett. Emellett pedig az elsőfokú ítélet kihirdetését követően is merültek fel költségek az elsőfokú bíróságnál. Ekként a vádlottakkal, illetve a jogi személlyel szemben megállapított és külön fizetendő egyes kötelezések összegét ekként helyesbítette. A vádlottakkal szemben megállapított egyetemleges kötelezés összege pedig helyesen került megállapításra.
- [94] Az elsőfokú bíróság egyéb – a foglalkozástól eltiltással, a közügyektől eltiltással, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával, a jogi személlyel szemben alkalmazott büntetőjogi intézkedésekkel, valamint a bűnjelekkel kapcsolatos – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.
- [95] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján azzal hagyta helyben, hogy az kft3 Kft. cégjegyzékszámával kapcsolatos elírást a Be. 453. § (1) és (6) bekezdései szerint kijavította.
- [96] A Btk. 91. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő további beszámításáról.
- [97] A Btk. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte Terhelt2 II. r., valamint Terhelt4 IV. r. vádlottakat, illetve a kft1 Kft. „f.a.” jogi személyt a másodfokú eljárásban a kirendelt védők, illetve a jogi képviselő fellépésével felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2024. szeptember 18.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 15.B.28/2021/92. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.28/2024/37. számú ítélete folytán a 2024. évi szeptember hó 18. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke